

REDACȚIA

Arad, Str. Aulch (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe
an fl. 6; pe 1/2 an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Penru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulch (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 p. garmond: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori neracutate nu
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Grave evenimente în Franția.

Ochii lumii întregi eazăși sunt ațintiți spre Franția. Pentru-că de astădată între Francezi eazăși se petrec lucruri neobișnuite. Sâmbeta senația zilei a fost scena de la Rennes, unde Casimir Perier, dar' mai ales generalul Mercier au spus lucruri importante nu numai pentru clarificarea procesului Dreyfus, dar' și privitoare la stările din Franția și la relațiunile ei cu Germania. Îndeosebi mare efect va fi făcut în luna declarația generalul Mercier, care a spus că Wilhelm II. el însuși înțreține legături și corespundează cu spionii germani de prin Franția, după cum amănunte importante sunt și cele privitoare la noaptea când consiliul de ministri și statul major așteptau din Berlin răspuns la o telegramă dată de ambasadorul Germaniei, răspuns de la care atirna pacea ori războiul.

Sâmbeta tot a fost apoi arestat Deroulde, președintele Ligii patriotice, și alți numeroși membri ai Ligii și royalști cunoscuți.

Ear' eri Luni, veni știrea, că Labori, distinsul avocat și apărător al lui Dreyfus, a fost împușcat tocmai când se ducea la pertractarea procesului.

Faptul acesta va fi făcut cu atât mai mare impresie, cu cât mai zilele trecute se vorbise despre un conventicul secret al mai multor generali, cari s'ar fi sfătuit cum s'ar putea amana procesul, și cu cât și arestarea lui Deroulde s'a făcut în urma descoperirii unui complot menit a schimba forma de afacerea Dreyfus, care d'atata vreme frământă Franția.

Ce știri vor mai sosi până șirele acestea vor ieși de sub tipar, nu se știe. E cert însă. că în Franția spiritele încep a fi foarte agitate. Îndeosebi fierbe Parisul, acest emporiu al sentimentelor Francezilor. Guerin, în contra căruia s'a dat mandat de arestare, s'a baricadet la clubul Ligii antisemite, cu alții 40 tovarăși bine înarmați și sunt hotărâți a nu se lăsa să fie arestați. Guvernul, ca să înconjure vârsarea de sânge, s'a apucat și a ordonat să se închidă conductul de apă, instalarea electrică și telefonul, astfel ca la urmă să-l si lească totuși a se preda.

Își poate închipui ori-și-cine, câtă senație și ce agitație produc lucrurile acestea în capitala Franței.

Intr'astea Liga patrioților își continuă activitatea. Pe azi a convocat un meeting, la care eazăși se pot întâmpla multe și interesante lucruri.

Cum și unde pot să împingă toate astea poporul francez, cine s'ar încumeta să proorocească? Un guvern energic, cum se zice că este cel actual, negreșit că poate să pre-

intimpine multe și mai ales să înlătore vre-o catastrofă. Franția însă e țeara surprinderilor, și cum de astădată e în joc și un element puternic, miliția, al cărui stat major e în vedită suparare cu autoritățile civile, ne putem aștepta de p'o zi pe alta la evenimente, cari să schimbe întreaga stare din Franția și să aiba urmări însemnate și asupra mersului politicei Europei.

Delegațiunile. Pentru cazul luat ca sigur, că opozițiunea din Reichsrath ar zădărnici alegerea celor 40 membri ai delegațiunei, era vorba, că această alegere, care se face după țeri și provincii, să nu se efectuească în ședința plenară a parlamentului, ci deputații fiecărei țeri și provincii să se întrunească separat și să aleagă numărul corăspunzător al delegațiilor.

Maî în urmă se ivi ideia, ca acștia să fie aleși de către dietele provinciale.

Cel mai nou plan în această privință îl vestește ziarul ceh tiner din Birno (Brünn), „Lidové Noviny“, într'o informațiune din Viena, spunând, că: amenințarea cu obstrucție nu pricepuște guvernului griji. Ei se întemeiază pe textul legii fundamentale constituționale despre afacerile comune, în sensul căreia: „alegerea pentru delegațiuni se face în fiecare an, car până la alegerea nouă delegații își păstrează demnitatea lor.“

A țfel dar — glăsuște informația — dacă obstrucția va zădărnici alegerea delegațiunei, guvernul e de părere, că poate convoca pe delegații aleși anul trecut.

VORBIRILE

rostito la solemnitatea Hentzi.

După-ce bubuitul tunurilor amuți, comandantul de corp și todeodată comandant general al trupelor din Budapesta, feldzeugmeisterul principele Lobkovitz a rostit următoarea cuvântare:

„N'a trecut încă nici un an, de când peste toate plaurile monarhiei austro-ungare se răspândi știrea îngrozitoare despre moartea tragică a M. Sale, iubitei noastre împărătesse și regine și inimile tuturor supușilor mult încercatului nostru împărat și rege tresăriseră de durere. Ecu unanim întâmpina în țerile coroanei ungare apelul a ridica un monument fie-iertatei mame a țerii, un monument, din piatră și metal, care să steie pururea drept dovadă, cu câtă căldură era iubită și cât de înalt era stimată împărăteasa și regina Elisabeta.

M. Sa ces. și reg. apostolică s'a simțit îndemnat a da expresie dorinței, ca piatra Sf. George din Buda să cuprindă monumentul soției Sale Preaînalte, — anume acel loc de distincție și liniștit, care susține șomotului dintr'un oraș mare să încunjoare și monumentul cu aceeași liniștit și pace pe care atata le-a iubit fie iertata pe când trăia încă.

Pe locul acesta stetea monumentul celor căzuți în 1849 cu privilegiul apărării Bunei, ale căror oșăminte odihniău până acum în cimiterul dela Buda, care înce-

șă, din cauza puternicei desvôltări a capitalei și reședinței Buda-pesta, în puțină vreme va ajunge a fi părăsit.

„Pentru a scuti mormintele celor căzuți, de munca nivelării și prin aceia de uitare, M. Sa dispușe, ca să fie exhumate rămășițele pământești ale acelor bravi, cari au rămas pe câmpul de onoare îndeplinindu-și dădărnița de soldat și să fie așezate spre vecinică odihnă în grădina școalei de cadeți de infanterie ces. și reg., într'un moment comun d'asupra cărui să se înalțe și monumentul acestă ostășesc, (Kriegerdenkmal) care va fi de acum înainte și monumentul și mormântul lor.

„Cu aducerea la îndeplinire a acestei porunci preînalte am fost însărcinat eu și astăzi stă acest monument ostășesc, reconstruit în toate părțile sale, pe acest loc, să-lășind în stăul seu oșămintele soldaților bravi voinici și fără frică de moarte.

„Sântirea acestui mormânt ostășesc s'a întâmplat tocmai acum; prin prezența Alteței Sale imperiale și regale, dl. arhiduce Iosif, ca reprezentant al M. Sale Imper. și apostolice regale, festivitatea de față a dobândit o solemnitate specială.

„Astfel dar predau monumentul spre pază și ocrotire comandantului școalei de cadeți; fie ca monumentul acesta să aducă în totdeauna aminte tinerimei militare creșcânde, că supremul nostru beliduce nu uită nici de soldații sei cei morți, că mulțămia lui preînaltă pentru îndeplinirea de dădărnița militară trece chiar și peste mormânt; fie ca el să amintească mereu viitorilor nostri camarazi tineri atât serioșitatea cât și înțepenia chemării militarești.“

Comandantul școalei de cadeți, subcolonelul Hanke a răspuns în următorul chip:

„Adânc emoționat prin cuvintele Ilustrității Voastre princiare, iau în primire, în numele școalei de cadeți ces. și reg., mormântul și monumentul ostășilor căzuți în 1849.

„Cuvintele de încheiere ale înălțatei cuvântări a Ilustrității Voastre princiare au să fie săpate în mod neșters în inimile tinerimei militare, a cărei educare îmi este mie încredințată.“

VOCI

asupra vorbirii CONTELUI TISZA.

„Alkotmány“ dela 3 August serie:

Oonorabili nostri confrăți liberali nu mai de parte decât eri înjurau grozav pe cetățenii nostri români, din cauza, că s'au ținut la o parte de serbările întru amintirea lui Petőfi la Sighișoara, precum și că institutul de credit „Victoria“ din Arad a retras pe timpul acestor serbări, de pe edificiul seu, steagurile, pe care le pusesă acolo întru serbătoria episcopului Goldiș (*). Astăzi însă confrății nostri guvernamentali și independenți nici nu mai încep în piele de bucurie, fiind-că, eacă, în Arad, cu privilegiul instalării episcopului Goldiș, aces'a ca și Popea, amândoi episcopi români; Vasile Mangra, unul dintre conducătorii daco-români, dar mai ales groful Tisza István rostit-au cu vînte dulci despre patriotiamul cetățenilor nostri români, precum și despre frățietatea maghiaro-română, față cu care, dacă va sta tare, ni-i porțile iadului nu vor putea face nimic.

Nimeni să nu ni-o-lee drept ironie când zicem: că cu adevărată bucurie patriotică privesc la această fraternizare din Arad. Ba aș dori chiar, ca Maghiarii și Români să se îmbrățoseze nu numai la mese albe așternute, după al cincilea pahar cu șampanie, ci în toate zilele și pretutindeni,

*) Lucru neexact: nu s'a arborat nici un steag. Red.

când și unde e vorba de progresul țerii maghiare și al societății maghiare.

Decât bucuria-mi tot nu este pe deplin neturburată. Știe naiba, că și eu sunt fin de sicile, precum contele Tisza István, de care mă deosebesc într'altale și prin aceea, că nici despre ale politicei nu zic așa ceva, ce eu însumi nu cred. Aș dori să știu: este oare contele Tisza István convins ca despre o sfințenie, sunt oare aur curat toate cele ce le-a spus el la banchetul din Arad, arangiat în onoarea episcopului Goldiș? Eacă ce a zis tinerul dar' deja și providențialul bărbat de stat: „Dacă în acțiunile noastre ne vom călăuzi de alipirea adevărată către patrie, rămâne cu totul egal, în care limbă ne exprimăm simțemintele, ungurește ori românește“.

Să întreb: groful Tisza István pe scumpul seu rată, al cărui moștenitor politic este: de ce n'a pus el în vigoare, sub durata atât de lungă a presidenției sale, legea despre naționalități cea frumusească, după al cărei principiu fundamental, patriotiamul cetățenilor nemaghiari nu suferă șturbire, dacă acolo unde ei sunt în majoritate, țin sfaturi și fac protocoale în limba lor proprie? Oare numai acum a ajuns Tisza István la convingerea, că în țeară această există și „cetățenii nostri români“? Și că cineva poate fi Român și totdeauna și cetățean credincios patriei?

D'apoi partidul, la care groful Tisza István are fericea a aparține, până acuma vestejea cu păcetea trădării de patrie pe fiecare cetățean de alta limbă decât cea maghiară, care a îndrăznit a-și iubi și cultiva limba sa maternă și tocmai la serbarea Românilor o spune groful Tisza István cel cu ceafa groasă; înaintea tocmai a acelor Români, cari în decursul ultimelor decenii au românizat mai mulți Maghiari decât Maghiarii toți au maghiarizat Români.

Dar, cunoaștem noi bine pe Tiszaiaști... Acum, când sistemul lui Széll: Kálmán amenință cu pericol serios sistemul lui Tisza Kálmán, când o mare parte a proțimii catolice s'a trezit din somnul de moarte, acum vine fiul lui Tisza Kálmán, groful Pista, să caute în altă parte heloși și i a găsit printre Români. Să nu se supere frății nostri români, când le zic, că nu mă încred într'insii. Nu mă încred în Dacoromâni, cari în toate zilele mărturisesc cu sinceritate, că nu prea iubesc maghiarimea, și nu mă bizuesc nici în așa ziiți Români „moderați“, cari pomeneșc de strămoșul lor Trăian numai p'ascuns. Și nu mă încred într'insii d'aceia, fiind-că au proclamat, acum câte-va decenii, cu multă hotărâre pasivitate atât de mult batjocorită, și tot cu aceeași hotărâre au liferat, decenii d'a rândul, 80—90 deputați mameluți în tabăa politicei Tiszaiste. Dar poate tocmai aceasta este cauza, că groful Tisza István face cu atata foc curte Românilor radicali și moderați de o potrivă. Poate tocmai din cauza acesta i ridică groful în slavă ca pe niște patrioți mari...

Cine va crede, că groful Tisza István a faptuit pace definitivă între Români și Maghiari, acum în Arad, la banchetul episcopului liberal Goldiș? Cine va crede, că Români vor rupe curând toate legăturile cu conaționalii lor de peste Munți; ear că aici, acasă vor face tot și toate, că din parte-le să promoveze ideea de stat maghiar? D'apoi însuși eroul serbării din Arad, episcopul Goldiș, a zis cu prilejul instalării în biserică că modelul, după care se va lua, este Șaguna, creatorul în Ungaria al acelei societăți române, care a împedecat până astăzi, în părțile locuite de Români, mersul înainte al limbii și culturii maghiare, al ideii de stat maghiar. În același sens a vorbit și episcopul Popea, dar mai ales dacoromâniștul Vasile Mangra, care propoveduia cu mult patos, că „temelia statelor și popoarelor în toate și în ori ce epocă este biserică; cel ce n'are biserică, nici patrie n'are“. Bine, foarte frumos din partea lui Vasile Mangra, dar mă rămășesc cu o sută contra unu, că vicleanul dacoromân înțeleg sub „biserică“ acea biserică română, neunită, car' este până în ziua de azi puterea dădătoare de viață (éltető ereje) a mișcărilor românești anti maghiare...

Conspirația contra Republicii.

Sâmbătă în 12 c. au fost arestate 16 persoane, bătute de complot pentru răsturnarea Republicii franc. Printre arestați sunt: *Dérouté*, *Thiébaud*, *Marcel Habert*, de *Trechencourt*, de *Monicourt* și alți membri ai comitetului roialist; ceilalți toți membri ai celor două ligi.

Președintele Ligei antisemite, *Guérine*, cu alți 40 tovarăși, contra cărora s'a lansat mandat de arestare, s'au baricadat în localul Ligei din strada *Chabrot*, înarmați cu revolve și cuțite, astfel încât nimeni nu li-se poate apropia fără a se expune pericolului de moarte.

Se așteaptă cele mai grave evenimente.

„Berühmte und Gelehrten“...

Reproducând într'un număr al ziarului nostru o parte din articolul ziarului „*L'Indépendance belge*”, care spunea că episcopul Aradului *Iosif Goldiș* a fost *impus Românilor cu forța*, din partea guvernului maghiar și că în urma înaspririlor, din această cauză, dintre Români și Maghiari, pacea Europei este serios amenințată, — lăsam ca cititorii noștri să ghicească, ce fel de Români sunt cei cari în astfel de chip ticălos și ridicol informează presa străină, abuzând de ospitalitatea ce marele ziar acordă desigur cauzei *române*, ear nu unor clicași mici de suflet și mari de patimi, chiar și când e vorba să prezinte cauza română în fața străinătății.

O corespondență de felul aceleia a apărut și în „*Politik*” din Praga. Reproducând-o, însuși „*Drapelul*” (nrul dela 1/13 August) nu se poate reține să nu observe, că corespondența cuprinde *curioase* informațiuni și că „nu este greu a ghici *isvorul*” acestor informațiuni.

După ce vorbește despre toastul contelui *Tieza* și despre pasivitatea Românilor, precum și despre hotărârile privitoare la pasivitate (luate în 1893), scrie:

„Cu toate că comitetul acesta de mult nu mai există, hotărârile sale sunt recunoscute încă de valide și membrii partidului grișec, pe baza *nănteruptei și permanentei legături reciproce* (contact), ca ele să fie observate. În faptă, hotărârea aceasta e în vigoare; și eu mă aflu în poziția de a afirma liniștit, pe baza exactelor și strictelor informațiuni primite dela cei mai de frunte *conducători români*, — contrar întregii jurnalistică maghiare, — că în timpul apropiat nu va urma schimbarea acestui conclud.

„Mai curând se pare că din partea guvernului maghiar, poate chiar și în urma influenței fostului ministru preșident român, principele *Sturdza*, care a căzut pe chestia Românilor ardeleni, — se pune pond pe regularea raporturilor cu Români. Fapt e, că ministrul preșident *Szëll* s'a informat, prin o persoană mijlocitoare, dela unii conducători români asupra punctului de plecare, pe care îl au acum în vedere în chestia pasivității. Nu se poate nega nici aceea, că în generația mai tină română există dispoziție pentru un anumit fel de activitate. Ideea aceasta e reprezentată, — în tot cazul numai teoreticește, pentru că la *Români domnește în chestiuni politice o disciplină aproape exemplară, prin renumitul literat român și bărbat de erudiție (von dem berühmten rumänischen Schriftsteller und Gelehrten) Dr. Cornel Diaconovich*, editorul Enciclopediei române și a importante reviste politice și literare.

„Dar chiar fracțiunea aceasta (?) n'are în vedere de cât numai o activitate condiționată; anume, participarea la alegeri, trimiterea deputaților la dieta maghiară, dar numai în scopul, de a protesta acolo în contra acestei corporațiuni și a reclama dreptul nedescriptibil al autonomiei Ardealului.”

Cine dintre cititorii noștri nu vor ghici îndată, cine sunt „*cei mai de frunte conducători români*”, care au dat corespondentului din Sibiu al ziarului ceh aceste „*curioase*” informațiuni?

Desigur că acești Români „de frunte” au inspirat și articolul din marele ziar belgian.

Ear că ce stofă de ziarist a putut să fie corespondentul, care în dl *Diaconovich* a văzut un bărbat de erudiție, cititorii noștri iarăși pot să-și facă ideie. Dl *Dr. Diaconovich* va fi zimit el însuși văzându-se proclamat *erudit* și se va fi mirat, cât efect poate avea o *conversație* de a d-sale întemplată — dăm cu socoteală în cafe-neaua *Habermann*, desigur târziu, după miezul nopții... E același metod de alfel urmat și de d-*sa* față de cei pe cari îi câștigă și-i proclamă vestiți și erudiți în „*Enciclopedia*” (?) și în importante (?) reviste (?) politice și literare.

Cât despre „*activitatea*” politică, al cărei reprezentant este d *sa*, păcat că corespondentul ziarului ceh nu s'a arătat ceva mai indiscret. Am fi avut atunci o corespondență nu numai „*curioasă*”, dar și hazlie. Am fi fost curioși deosebi să știm, cam cine și câți sunt *tinerii* pe cari îi reprezintă, că noi în Sibiu știm doar unul singur: un nevrastenic, care abia se mai leagă pe picioare și-i mai mult transparent decât — *voinic*.

Procesul Dreyfus.

Credem interesant a întregi raportul despre ședința de Sâmbătă, 12 c., încă cu următoarele amănunte importante.

Fasiunile lui Casimir Perier.

Fasiunile fostului preșident al Republicii au ținut desigur cel puțin o oră, judecând după lungimea raportului. Vorbește foarte rezolut și introducerea expunerilor și-o încheie astfel:

„Nu știu nimic din ceea ce ar trebui să retac și știu numai ceea ce am mai spus odată (adecă înainte Curții de cassatie).”

C. Perier din capul locului n'a atribuit mare importanță documentelor ce i-le arătase *Mercier* în 1894, ca unele ce fuseseră tradate și având a dovedi vina lui *Dreyfus*...

„La 5 Ianuarie 1895, adică o săptămână după osândirea lui *Dreyfus*, tocmai pe când ministrul de externe *lipsia* din Paris, ambasadorul german, contele *Münster*, venise la ministrul preșident și îi arătase o telegramă, pe care o căpătase dela cancelarul imperiului, principele *Hohenlohe*, și în care acesta în numele împăratului rugase pe ministrul preșident să-și exponeze ambasadorului german audiență la mine. Depeșa cancelarului suna:

„Deoarece *M. Sa* împăratul are deplină încredere în guvernul Republicii și în loialitatea preșidentului *C. Perier* speră că, întrucât va eși la iveală că ambasada germană nici odată n'a fost amestecată în această afacere, guvernul Republicii va publica o desmintire convenită.”

Audiența a avut loc și, deși fostul preșident al Republicii găsi „*pășirea*” această nițel neusitată... „*deoarece* eu eram șef de stat neresponsabil”, totuși fiindcă „*spre* fericire nu era vorba de ceva document important, nici eu, nici guvernul meu nu amestecam ambasada în afacere”. Po vestind pe larg convorbirea sa cu ambasadorul și îndeplinirea dorinței împăratului *Wilhelm* privitor la desmintire, *C. Perier* s'întreabă această parte a fasiunii sale cu declararea, că: „*câteva* zile mai în urmă, ambasadorul m'a încunostințat, că incidentul poate fi considerat ca încheiat.”

Printre documentele agravatoare pentru *Dreyfus*, era și așa zisul raport al căpitanului de stat major *Lebrun-Renaud*, care a rămas cu osânditul după degradare și căruia *Dreyfus* ar fi făcut mărturisiri despre vina sa. *C. Perier*, care chemase pe vremea aceea pe căpitanul *L.-Renaud* pentru a-și face unele reproșuri, nu-și pomenise nimic despre mărturisirile lui *Dreyfus*.

Povestește apoi, că expozitul expertului *Bertillon*, care recunoscuse borderoul ca scris de *Dreyfus*, n'a făcut nici cum efect convingător asupra lui (martoriului); tot așa, și pe când ministrul de război (gen. *Mercier*) considera expunerile expertului acestuia ca din cele mai convingătoare și apoi continuă:

„Numai două săptămâni după osândirea lui *Dreyfus* am auzit vorbindu-se de un dosar secret în această afacere, Ministrul, nu-și vorbă, se consfătuiește despre afacere, dar fără știrea mea. Eu peste tot n'aveam nici cea mai mică presupunere că *Dreyfus* va fi dus înainte tribunalului militar...”

Declarând apoi, că n'a cunoscut pe nimeni din familia osânditului, și că peste tot în toată această afacere la dînsul nici un alt om politic de vază n'a intervenit decât *Waldek-Rousseau* și *Reinach* pentru ca pertractarea procesului (în 1894) să fie publică, *C. Perier* vine la următorul obiect:

„Acuma aș dori să știu, cum s'a întemplat, că *Dreyfus* a scris o scrisoare, în care spune, că eu aș fi făcut promisiunea pe care n'aș fi îndeplinit-o. (Mare mișcare.) Cer, ca în privința aceasta să se deie deslășire nu pentru satisfacția mea personală, ci pentru onoarea locului pe care îl ocupam...”

Scrisoarea cu pricină a fost publicată în ziarul „*L'Eclair*”, dar după afirmarea lui *Dreyfus*, *intortochiată*.

În aceea fostul preșident al Republicii a zis următoarele:

„S'a afirmat, că pricina demisiunii mele ar fi fost un conflict diplomatic cu Germania. Asta e *părere greșită*. Când guvernul german apelase la loialitatea mea personală, răspunsul ambasadorului german, că nimic în această afacere n'ar putea trage după sine demisiunea mea.

Incidentul diplomatic de care pomenisem mai sus, nu era în nici o legătură cu hotărârea mea de a renunța la postul ce-l ocupam. Vroesc numai atâtea să observ, că singura cauză *determinării mele de a mi da de misia* a fost *divergența de vederi*, ce se ivise atunci între mine și ministrul de externe *Hanotaux*, întru cât acesta nu făcuse ceea ce ar fi fost datorința lui, nu m'a înștiințat despre starea afacerilor diplomatice.”

Sensație de nedescris produsese aceste cuvinte în toată sala; ea creșu încă la următoarele cuvinte ale lui *C. Perier*:

„Am fost dator să fac această declarație, înaintea acestui tribunal, care este compus din militari și cari sunt aici ca reprezentanți supremi ai demnității naționale.”

CONCERTUL AURELIA CIONCA.

Privitor la concertul de la 1 August, când geniala copilă *Aurelia Cionca* a încântat întreg publicul numărös adunat la „*Crucea Albă*” din Arad, o damă, ea însăși musicantă, ne trimite niște schițe, din care luăm următoarele:

Raoul *Kozscalszky*, pianist (polon), băiatul genial și mult admirat, care a concertat în mai multe capitale mari din Europa și s'a produs înainte mai multor domnitori, era de 12 ani trecut, când a început a excela și a fi admirat.

Dacă ne gândim însă, că mica noastră *Aurelia Cionca*, încă înainte cu 2—3 ani a atras atenția cunoscătorilor de musică asupra sa, a cucerit și încântat pe însăși *Carmen Sylva*, regina-poetă, dotată cu atâtea

simț pentru frumos și artă, — trebuie să ne simțim mai mult decât mândri.

Ascultându-o cântând „*Ronde de Chopin*”. . . . . văzând cât de bine știe distinge regulile muzicii, cu cât temperament cântă întâiu „*Piu mosso*”, și apoi trece în „*Allegro vivace*”, rămâi fermecat și uimit de atâtea simțământ dezvoltat la așa o copilă. . . . . Minunatele I mâni, acele zece degete, cari stăpânesc cu atâtea dibăcie 80 și atâtea de clape, și încântă și farmecă atâtea public, cu adevărat abia puteau să cuprindă buchetul frumos ce i se oferit.

Abia, abia cu ajutorul lui *Ionel Suciu*, băiatul ideal cu ochii negri, cel mai fericit cavaler, — vârstnic cu *Aurelia*, îmbrăcat în costum național, putură să ducă frumoșel bouquet. . . . .

La punctul al 2-lea a debutat d *șoara Felicia Beleş*, care în „*cântarea pagiiului*” din opera *Hugenoții*, a dovedit că posedă o voce bogată și bine cultivată. Cele mai multe aplause le-a primit însă atunci, când a început a cânta *românește*. Mai ales „*Mândruțișă de la munte*”, a cântat-o atât de frumos și dragălaș, că a fost aplaudată cu entuziasm și i-s'a oferit și un buchet de flori. Simpaticele doamnă *H. Lazar*, care a ținut acompaniamentul cu pianul, asemenea i s'a făcut aceleași ovațiuni.

Punctele 3, 4, 5 le-a împlinit earăși copila artistă, executând cu precizie și măiestrie, „*Rhapsodia*” a 12 a a lui *Liszt*, frumosul „*Impromptu*” de *Schubert*, și „*Priveghitoarea*” tot de *Liszt*, copilă, — despre care o foaie străină din Arad a scris în urma concertului, că la vârsta, când alți copii abia se deprind cu studiile elementare ale muzicii, dânsa cântă cu măiestrie piese grele clasice și se îndeletnicește chiar și cu compoziția. . . . .

Când a isprăvit, publicul o aclama neîntrerupt, ear' ambii episcopi *Preasfinții* *Lor. Popea* și *Goldiș* au sărutat-o de mai multe ori.

A urmat apoi „*Trovatore*” de *Verdi*, și un „*Potpouri românesc*” executate pe violină de către domnul *Silviu Pop*, acompaniat de doamna *Hermine Lazar*.

Punctul 7. *Neobositul* *Anger*-artist, care a inaugurat începutul atât de norocos, — a încheiat concertul cu o „*Rhapsodie*” plină de motive populare românești, de *Lubicz*.

Executându-și piesele toate, de la început până la fine, fără de note, această copilă ne îndreptățește să așteptăm, ca în curând să i meargă faima în întreaga lume musicală din Europa.

Cu adevărat poate fi mulțumită *Carmen Sylva* de protegiata sa! Ear' impresia, ce a lăsat *Aurelia Cionca* în inimile acelor cari au ascultat-o la Arad, nu se va șterge nici odată.

Damele române din Arad i-au făcut cadou: un ceasornic de aur, prețios, mic și draguț. . . . . gravat într'insul datul „1. August, Arad 1899”.

Fericit moment pentru toți, când cei doi episcopi, felicitându-o pe ea și pe părinții ei, i-au dăruit binecuvântare atât ei, cât și micuțului *Ionel Suciu*, care o conducea de mână, ca și anul trecut la *Beiuș*.

După-cum am înțeles, *Aurelia Cionca* își va urma studiile la conservatorul din Paris.

S'o vedem cât mai curând — *mare*.

NOUȚĂȚI

Arad, 15 August a. 1899.

O nouă piesă de Carmen Sylva. Augusta regină a României, poeta Carmen Sylva, a scris o nouă piesă de teatru. Titlul acesteia este „Nor și senin” și se va juca la iarnă pe scena Burgtheatruului din Viena. Unul din scriitorii noștri de valoare are s-o traducă în românește, spre a se reprezenta apoi în stagiunea viitoare și în Teatrul Național din București.

Faptă nobilă. Direcțiunea institutului de credit „Albina” a decis, ca speșele de înmormântare a regelatului dirigent al filialei sale din Brașov, Valeriu P. Bologa. Să le suporte institutul, în sumă de 434 fl. 81 cr. D-na v. d. Lucia Bologa însă a dăruit această sumă „Mesei studenților” dela școlile noastre din Brașov, pentru care mai dăruise și din al său 100 fl. drept coroană eternă pe sicriul scumpului său sot.

O colecție interesantă. D-na Constantza de Dunca-Schiau din Budapesta a donat ministerului instrucțiunii publice din România mai multe portrete vechi, medalii, documente și scrisori autografe. Printre acestea se află un medalion din secolul XVI. lucrat în Transilvania și executat cu multă artă. El reprezintă la mijloc un sfânt călare, care ucide o scorpion. Medalionul are mai multe pietri scumpe și este de mare valoare. Printre scrisorile autografe se află una a împărătesei Eugenia a Franței, una a lui Lamartine și mai multe altele: ale lui Heliade, Bolinteanu, etc. În total sunt 38 de scrisori, care au o mare valoare istorică. D-na de Dunca-Schiau a mai dăruit ministerului o canapea și trei scaune de vîsc laqué din secolul XVII. Dl. Take Ionescu, ministrul instrucțiunii, a decis ca cele 38 de scrisori să fie trimise Academiei și medalionul muzeului de istorie. În privința tablourilor se va regula mai târziu.

Incă o Româncă doctor. D-soara Maria Anastasescu, absolventă a facultății de medicină din Iași, a obținut de curând acolo diploma de doctor în medicină. D-soara Anastasescu este a șasea femeie, doctor eșită de la universitatea din Iași.

O nouă lucrare de dl. B. P. Hașdeu. Ziarele bucureștene anunță, că dl. B. P. Hașdeu prepară o nouă lucrare spiritistă, precum a fost și cea intitulată „Sic cogito”. Noua lucrare a ilustrului nostru savant poartă titlul „Dincolo”. În ea autorul resumă cele din urmă descoperiri spiritiste.

Cas de moarte. Ni-se scriu următoarele: Elisaveta Miescu n. Cornea, după lungi și grele suferințe și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului Lui, în 26 Iulie st. v., în etate de 46 de ani, lăsând în cea mai mare jale pe soțul seu Savu Miescu, inv. pensionat, pe fiica sa Sofia măritată Băran, pe ginerele seu Petru Băran, inv. în Nereu, pe nepoții Coriolan și Mărioara, precum și nenumărate rudeni. Fie-i țărna ușoară!

Un Român într-o revistă italiană. Revista ilustrată italiană intitulată „L'illustrazione Italiana” publică într-unul din numerele sale mai noue portretul generalului Paul Papp, originar din Bezne în Bihor, care în 1849 a servit ca hoiner în armata lui Bem, ear' apoi s'a refugiat în Italia, unde a intrat în armată și a ajuns general.

Gimnasiul și școlile elementare din Beiuș. A apărut și ni s'a trimis „Programa gimnasiului gr. cat. și a școlilor elementare din Beiuș pe anul școlar 1898-99, redactată de Ioan Buteanu, director și profesor. Programa tipărită în două limbi, începe cu o lucrare arheologică din Grecia a profesorului Teodor Bule, extras din volumul seu apărut nu de mult. Au funcționat 16 profesori, 4 caticeși. Numărul

elevilor înmatriculați a fost 324 ordinari și 8 privațiști, din care la sfârșitul anului au rămas 306 ordinari și 5 privațiști. După naționalitate: 266 Români și 45 maghiari: dintre Români 161 gr. cat., 105 gr. or. Stipendiul din fundațiunea Vulcaniană au primit 20 de tineri, în cea Zsigaiiană 8, în internatul Pavelian au fost 130, din cari 29 gratuit. În școala elementară au fost la finea anului 82 de băieți.

Școlile din Blaj. Programul gimnasiului gr. cat. din Blaj pe anul școlar trecut ne dă drept lectură în-troducătoare continuarea tractatului despre constituțiunea Romanilor pe timpul republicei, de profesorul C. A. Groze. Din cronica școlară scoatem următoarele date: S'au înscris la gimnasiu pe anul școlar trecut 451 școlari, din cari la finea anului au rămas 436 și anume: 352 gr. cat., 83 gr. or., 3 rom. cat. și 5 israeliți; după naționalitate: 435 Români, 6 Maghiari și 2 Germani.

Școala civilă gr. cat. de fete din Beiuș. Am primit programa școlii civile gr. cat. publice de fete din Beiuș a diecesei gr. cat. de Oradea mare pe anul școlar 1898-99, redactată de Vasiliu Ștefanică din etorul școlii, profesor public ordinar gimnazial. Publicațiunea începe cu portretul reginei Ungariei Elisabeta, urmat de necrolog. Apoi o lucrare instructivă „Despre religione ca factor al creșterii” de profesorul Ilie Ștan. Din știrile școlare scoatem următoarele: „a funcționat 6 profesori și 5 profesoare, precum și un catechet gr. or., numărul elevelor înscrise 63. Progresul îmbucurător.

Aviz! Onșpeși, cari doresc a lua parte la adunarea generală a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ce se va ține în Deva la 27 și 28 August a. c. st. n. sunt rugați, ca până în 24 August st. n. să binevoiască a se însinua la subscrierul

Deva, 14 August 1899.

Dr. A. L. Hosszu, avocat.

Un scriitor poate căpăta aplicare în cancelaria advocațională a dlui Dr. Paul Jurma, avocat în Buziaș.

Basarabia în secolul XIX. Sub acest titlu dl Zamfir C. Arbure a scos de sub tipar o interesantă lucrare istorică, în editura Academiei Române. Această operă, de 870 pagini, cuprinde și 5 hărți: orografică, etnografică, geografică, administrativă și agricolă. Scrierea dlui Zamfir C. Arbure este, după-cum se știe, premiată de Academia Română.

ULTIME ȘTIRI

Adunare slovacă—permisă.

Șzell ca ministru de interne a dat satisfacție recursului înaintat de către preotul Ciulik din Stará-Turá (O-Turá) în numele convocărilor adunării slovace, care fusese oprită prin fisolgăbireul de la Văgújhely, pe motiv, că opreliștea o cerusără 30 patrioși de acolo.

În hotărîrea sa ministrul declară că: întru cât la adunare ar vrea să agite în contra ideli de stat, autoritatea bine înțeleasă nu o poate lua la cunoștință, dar dacă respectivii voesc

să discute despre dreptul de alegere universal, despre revizuirea legilor politice-bisericesti ori despre legea naționalităților autoritatea o va permite.

Adunarea așa-dar se va ține cât de curînd.

Din Franța.

Atentat. Rennes, 14 August. Senzația zilei este atentatul săvîrșit în contra lui Labori, avocat al lui Dreyfus Dimineța, când venia la pertractare, doi indivizi au sărit asupra lui și au tras în el cu revolverul. Ambele gloanțe au nimerit, unul rîbindu-l ușor în față, ear altul pîtrunzînd în spatele victimei. Deși om foarte voinic, Labori a căzut grămada. Se crede însă, că peste o săptămână va fi restabilit.

Criminalii au scăpat în pădurea din apropiere. Mai mulți lucrători se luaseră după ei, dar fiind amenințați cu revolverul, n'au îndrăsnit să-i prindă. Unuia, care pusese mîna pe unul din criminali, i-a zis: „Lasă-mă, tocmai acum am împușcat pe Dreyfus”.

În sala de pertractare faptul se comenta viu. Presidentul deschizînd ședința, și-a exprimat regretul și a osîndit în cuvinte aspre pe criminali. Între d-na Severin și antidreyfusistul director al ziarului „Gaulois” s'au petrecut violente schimbări de cuvinte.

D-na Severin li-a strigat: „Atentatul e urmarea agitațiunii voastre, bestii sălbatice”. Abia geandarmeria a putut să restabilească ordinea.

Senzație în procesul Dreyfus. Rennes, 14 August. Ascultarea contradictorie a generalului Mercier și a lui C. Perier face colosală senzație.

Borderoul. Președintele întrebă pe gen. Mercier asupra borderoului. Acesta răspunde:

„Nu știu dacă documentele înșirate în borderou au ajuns vre-odată în mîinile vreunei puteri străine (senzație mare); nici nu știu dacă Eszterházy a fost ori nu aplicat în serviciul de spionaj. Cred că el minte, dîndu-se ca autor al borderoului”.

C. Perier: Declar din nou, că generalul mă asigurase, vorbind de aceste documente, că ele nu au nici o importanță. D'asemeni declar, că Lebrun (căpitanul) niciodată nu mi-a raportat despre pretinsa măturisire a lui Dreyfus. Cât despre indiscrețiunile sale din „Figaro”, l'am chemat la mine și l'am ocărtit chiar în prezența primului ministru Dupuy.

Mercier: Am spus încă odată, că dl C. Perier era atunci într-o stare, încît ni-am zis că e mai bine să nu l comunicăm cele ce ne spusese Lebrun.

C. Perier: Impregiurările sunt mult mai tragice, decît ca eu să mă simt indemnă a agrava debaterile procesului Declar însă, că sunt și rămân săpân pe mine însumi și pe conștiința mea (mare mișcare în sală).

Demange: Ce știți despre scena cu ambasadorul Münster?

C. Perier: Nu-mi aduc aminte, ca din incidentul acela să fi fost vre-o scenă dramatică între mine și ministri. Poate că s'a petrecut ceva, dar aceasta în memoria dlui Mercier ia dimensiune mult mai mare de cât corespunde adevărului.

Se constată apoi, că generalul afirmă o neexactitate: zisese că în aceea noapte istorică (6 Ianuarie, când se aștepta telegrama Imperatorului) a stat în Eliseu și a dat ordin în consecință generalului Boisdeffre, pe când acesta nici nu era în Paris.

De asemeni, privitor la telegrama atașatului militar Paniardi, expertul (trimis de ministru) Paleologue, zice:

„Trebuie să declar, cu mult regret, că în mîntea dlui general Mercier e o mare

confusiune, pentru-că e evident: confundă singura traducere oficioasă (ce ministerul de externe a trimis celui de răboiu) cu echița de probă, făcută de colonelul Sandheur”.

Nu mai puțină senzație a făcut apoi următoarea declarație a fostului president Perier:

„Că ce purtare a avut generalul Mercier față de mine, se poate judeca și din faptul, că la 1893 a concediat 60.000 soldați, fără-ca să mă înștiințeze printr'un singur cuvînt (mare senzație).

Generalul observă, ca nu l'a înștiințat, deoarece-ce hotărîrea aceasta se luase încă sub presidentul Carnot.

Urmează ascultarea fostului ministru Billot, care declară că-l crede vinovat pe Dreyfus.

ECONOMIE.

Grane.

Table with columns for location (Arad, B.-Pesta), date (13 August), and price ranges for various grain types (Grâu, Cucuruz, Orz, Săcară, Ovăs).

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie a. 1898.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities like Hartle-moneti, Lire turcești, Imperiali, Ruble rusești, Galbeni, Napoleon-d'or, 100 Marce germane, and Livre sterling.

Spirit.

29 Iulie.

Table showing prices for different types of spirit (rafinat, brut, cu toptanu, cu mic).

Porci.

(Piața Steinhbruch)

29 Iulie

Table listing prices for pig types (Ungare, bătrâne, tirere, mijlocie, Române, Sârbești) and their weights.

Pei lucrate.

Table listing prices for different types of processed pig (prima Einsatz-Terzen, Zweisatz, Dreisatz, de bivoli).

Semințe.

Table listing prices for various seeds (Trifoiu roșu, Lucernă, In, Ulei de napi, Petrolu american, rusesc, de Orșova, de Brașov, Spirit grob pentru rafinat, Lână, albă).

Editor: Aurel Popovici-Barciuan. Redactor responsabil Ioan Russu Sirtan

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

- Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișări, novelete
- Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.
- Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.
- Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.
- Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,
- Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.
- Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.
- Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.
- Nr. 11—12. V. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand
- Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.
- Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.
- Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.
- Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.
- Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.
- Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.* Direcția.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminarul român gr. or. din Arad. Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea-ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungar de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți, cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare, la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice“ (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Pacățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și ceteț. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia“ din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politice, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictele între manuarea dreptului și a politice practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia“ din Sibiu.

Conferințele învățătoarești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidiecezană din Sibiu. Conferințele învățătoarești din arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisariul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.“ „Istoria naturală în școala populară“ și „Remunerațiunile și pedepsele în școală!“

Bibliografie. „Carol I“, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut la București în tipografia M. Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877—78) și începe expunerea motivelor de războiu, decurgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora“ din Gherla.

„Propedeutica filosofică“ pentru învățământul secu dar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucăți de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei“, valorosul op literar-didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr.-or. din Brașov, se află de vânzare și la administrația ziarului „Tribuna Poporului“ în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1.80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramei“ este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi cetită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Iosif Crisostom“ de Nicolae Ștef, Inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec național. — Prețul unui exempl. 3 fl legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.“

Monografia comunei bisericesti române gr.-or. din Cetatea Brașovului. Sub acest titlu și cu ocaziunea sfințirii bisericii nouă a Sft. Adormiri din Brașov cetate părintele protopop, dl Bartolomeu Baiulescu a scos de sub tipar un op istoric local, care, compus pe baza unor documente (în număr de 118) originale de un interes nu numai local, ci și de interes general românesc, conține monografia acestei comune bisericesti de la anul 1786 până în ziua de astăzi. Prețul acestui interesant volum de 276 pagini, tipărit pe hârtie fină, în octav mare, cu 11 ilustrațiuni, — este numai 1 fl. Opu se vinde în folosul bisericii și e depus spre vânzare: la librăria I. Curcu, la firma Nepoșii Eremia, la epitropul bisericii Teodor Spuderea și la autorul, în Brașov.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului“ ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Precestei“, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, estrasă din „Penticostar“. — Prețul 12 cr.

„Trei Doctori“, comedie într'un act, localisată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare“, de cuprins moral culesse de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului“, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localisată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Curcu din Brașov.

„Vulturul“, unica foaie umoristică română ce apare în Oradea-Mare sub conducerea d-lui Iustin Ardelean deschide abonament pentru al II-lea semestru. Foaia e abundantă în cele mai bune ilustrațiuni, caricatură originale, glume, anecdotă populare, etc. Recomandăm cu toată căldura publicului nostru sprijinirea acestei foi care dela inființarea ei tot mereu progesează dezvoltând cu bun succes ramul umoristic în literatura noastră. Costul abonamentului de 6 fl pe un an și e a se abona del Administrațiunea „Vulturului“ în Oradea Mare. (Nagyvárad)

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massillon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 60 cr.

„Pribeag“, de I. Scepul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

„Marșul studenților din Brașov“ se numește o nouă compoziție musicală a tinerului maturisant dela gimnaziul român din Brașov, Iustin Cl. Iuga, care a dat și până acum frumoase probe de talentul său musical. Compoziția a apărut în editura autorului și costă 20 cr. Studentii însă o pot procura direct dela compositor, în Gherla, cu prețul jumătate.

— Din interesanta revistă „Foaia Pedagogică“, ce apare în Sibiu sub direcția d-lui dr. D. P. Barciuanu, au apărut Nr-ii 13—14 cu următorul cuprins: Cuvântare rostită la încheierea anului școlar 1898/99 la Seminarul Andreian, de prof. D. Comșa. — Disciplina școlară, de Nicolau Simulescu, director și învățător la școala din Apoldul-de-jos (Urmare). — Modele de lecțiuni: Fata săracului cea isteasă. Poveste de P. Ispirescu, de Dr. Petru Șpan. — Cari sunt cauzele, din cari nu prea progresăm în învățământul educativ în școlile populare dela sate? De Inv. Paicu. — Din literatura școlară. — Informațiuni — Felurimi. — Corepondență.

„Românii Săcele“, cauzele decadenței lor economice și mijloacele de îndreptare. Disertațiune de Ioan I. Lăpădat, tipărită de „desp. Brașov al Asociațiunii“. Broșură vrednică a fi cetită și în alte părți, nu numai în Săcele.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. III respective semestrul II. 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an . . . . . fl. 10.
Pe 1/2 an . . . . . „ 5.
Pe 1/4 an . . . . . „ 2.
Pe o lună . . . . . 1.

Pentru România și străinătate.

Pe un an . . . . . franci 40.

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 paginile ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI“